

tot intensieve coach

Nergens in België is de werkloosheid groter dan in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, waar 20,3% van de actieve bevolking aan de kant blijft. Toch is het aantal werkzoekenden er het afgelopen jaar met 5,5% gedaald. Een opsteker voor Eddy Courthéoux, directeur-generaal van Brussels Arbeidsbemiddelaar BGDA, beter bekend onder de Franstalige naam ORBEM. Hij ziet het als beloning voor de inspanningen: "We zijn in vijftien jaar gegroeid van plaatsingsdienst, via arbeidsconsulent, tot coach."

IVE VAN DRSHOVEN

Terwijl in het hele land werkgevers naarstig op zoek zijn naar talent, kreunt Brussel onder werkloosheid en blijven er kansen onbenut voor verborgen potentieel. Eddy Courthéoux schetst in één moeite het probleem: "De stad heeft te kampen met een groot verschil tussen vraag en aanbod. Er zijn 650.000 jobs voorhanden. Voor 45% van die functies is een diploma hogere studies vereist en voor nog eens tweederde is een diploma hoger middelbaar nodig. Tegelijk hebben twee derden van de werkzoekenden die bij ons zijn ingeschreven, nog geen diploma van het lager middelbaar onderwijs!" En ja, de meeste werknemers, zo gaat dat in een centraal gelegen hoofdstad, woont gewoonweg niet in Brussel. "Liefst 55% van de Brusselse werknemers is pendelaar", weet Courthéoux. Er is wat moed nodig om hier iets aan te doen.

Is die pendelarbeid een gegeven? Of kan je werkgevers overtuigen om binnen de stad naar talent te zoeken?

Eddy Courthéoux: "Een aantal bedrijven, waaronder Ikea, Casino Austria en Decathlon, hebben met de BGDA een overeenkomst afgesloten waarin ze zich ertoe engageren tweederde van hun nieuw aan te werven personeel in Brussel te zoeken. Dat zijn natuurlijk geen echte contracten, het gaat om morele akkoorden. Anders zouden we in de problemen komen met de Europese Gemeenschap. Het verdrag van Rome stipuleert het vrije verkeer van werknemers."

"Het valt daarbij op hoe moeilijk het voor die bedrijven is om in het Brussels gewest voldoende mensen te vinden. Ikea heeft het niet kunnen volhouden. We spreken hen er trouwens niet op aan. We weten dat ook zij hun best doen."

In Brussel is vooral de werkloosheid onder allochtonen een gekend probleem. Is ze typisch Brussels?

Eddy Courthéoux: "Net als alle steden heeft ook Brussel een grote aantrekkingskracht. Elke grote Belgische stad, of ze nu in Vlaanderen of Wallonië ligt, heeft anderhalf maal meer werklozen dan een Belgische gemeente. Typisch aan Brussel is dat het veel buitenlandse migranten telt die nog niet lang in ons land zijn. Hier zijn niet alleen veel allochtonen van de tweede of derde generatie. We ontvangen ook elk jaar heel wat nieuwkomers die nog niet lang in ons land zijn. Zij hebben vaak weinig scholing en het is moeilijk om hen in het werkcircuit in te schakelen."

"Ze moeten ook willen blijven trouwens. Vaak merk je dat immigranten weer verhuizen zodra ze een job hebben gevonden. Ze ontvluchten de immense huurprijzen in Brussel. De stad lijkt wel een pomp, die werkzoekenden aanzuigt en werknemers uitspuwt. Zo wordt de massa pendelaars natuurlijk telkens groter. Dat zorgt dan weer voor extra kosten én minder inkomsten. Brussel moet de nodige voorzieningen treffen om deze mensen dagelijks te ontvangen, terwijl die wel gemeentebelastingen betalen in hun eigen woonplaats."

Hoe kan de BGDA er mee voor zorgen dat werkgevers allochtonen aanwerven?

Eddy Courthéoux: "We geloven niet dat een aparte databank voor allochtone werkzoekenden een middel is tegen discriminatie – de piste die de VDAB volgt. Dat betekent niet dat we niet nadenken over manieren om die kwaal te genezen. Discriminatie is nog altijd een groot pijnpunt in de Brusselse